

Από τα πειράματα στη... "συνέργεια"

11/Δεκ/2017 00:01

Του Δημήτρη Παπακωνσταντίνου

Στην αρχή πειραματίζονταν, όπως οι ίδιοι παραδέχονται. Τώρα όμως πάνε να διορθώσουν τα αρχικά λάθη κάνοντας ακόμα ένα. Τη "συνέργεια" στην απόκρυψη της πραγματικότητας και στο σύρσιμο των προβλημάτων που εμποδίζουν την πραγματική ανάκαμψη της ελληνικής οικονομίας και αγοράς.

Η παραδοχή του απερχόμενου προέδρου του Eurogroup, κ. Ντάισελμπλουμ, για περί λαθών και αυτοσχεδιασμών στα πρώτα χρόνια των Μνημονίων είναι σημαντική. Και αναδεικνύει και το μέγεθος των δυσκολιών που αντιμετώπισαν οι κυβερνήσεις που τις διαχειρίστηκαν.

Ωστόσο, δεν είπε τίποτε για το πώς έκλεισε η 3η αξιολόγηση, όταν οι ίδιοι οι "θεσμοί" παραδέχονται ότι δεν έχουν γίνει τα δύο τρίτα από τα 110 προαπαιτούμενα που αυτή περιλαμβάνει, όταν ανακοινώνουν ακόμη 75 παρεμβάσεις για την επόμενη αξιολόγηση! Πώς μιλάνε για τέλος της κρίσης, όταν οι ίδιοι παραδέχθηκαν ότι η Ελλάδα έχει "ριζωμένα προβλήματα" και ότι ακόμη βρίσκεται κοντά στον "πάτο" της πανευρωπαϊκής κατάταξης;

Είναι ξεκάθαρη η ανάγκη των "θεσμών" η Ελλάδα να μείνει στη γωνία του "κάδρου". Είναι δεδομένη η πρόθεση να μην υπάρχουν νέες εστίες αναταραχής για να μπορέσει να εστιάσει την προσοχή της η Ευρώπη στη νέα αρχιτεκτονική που υφάινεται, στην ολοκλήρωση των διαπραγματεύσεων για το Brexit, στις πολιτικές αποφάσεις για τον σχηματισμό κυβέρνησης στη Γερμανία, στην πορεία προς τις Ευρωεκλογές. Αυτό όμως αποτελεί ένα είδος "συνέργειας" στις αντιαναπτυξιακές δράσεις της σημερινής κυβέρνησης.

Η ανάγκη των "θεσμών" δεν μπορεί να οδηγεί στο κουκούλωμα των προβλημάτων της ελληνικής οικονομίας. Στην καθυστέρηση των μεταρρυθμίσεων και των αποφάσεων που θα δώσουν τέλος στη δυσβάσταχτη υπερφορολόγηση, στις περικοπές του κοινωνικού κράτους και στην αλλαγή του κλίματος στην αγορά.

Όσο περνά ο καιρός με τα μεγάλα προβλήματα άλυτα, τόσο βαθιάει η πραγματική κρίση. Όσο δεν αποκαλύπτονται τα προβλήματα και δεν αναζητούνται πραγματικές και ριζικές λύσεις –όσο επώδυνες αυτές και να είναι για κάποιες ομάδες– τόσο συντηρούνται και κακοφορμίζουν οι αιτίες της κρίσης και των Μνημονίων. Και τι σημασία θα έχει αν μετά από λίγα χρόνια, κατόπιν εορτής,

ακούσουμε μια νέα αναγνώριση λαθών;

dimitris.parakonstantinou@capital.gr

[Διαβάστε το άρθρο στο Capital.gr](#)